

El conegut artista local Jordi Bonito, després de l'èxit assolit en les seves darreres "performances", ha decidit d'afiliar-se al sindicat "Joves Agricultors de Catalunya" per tal de participar més activament en la vida socio-política-cultural del país. De fonts ben informades s'ha sabut que l'amic Bonito, com a contribució militant i amb gran sorpresa de les masses de forma desinteressada, es rebotarà diàriament de 10 a 11, horari escollit per no haver de fer llevar massa d'hora els animals, sobre la sang, les vísceres, les mamelles i altres parts de les restes sangonoses de les vaques i vedells que se sacrificaran al futur escorxador comarcal. No cal dir com aquesta acció d'en Jordi Bonito elevarà el to artístic d'aquesta prosaica activitat laboral i a la vegada contribuirà a augmentar el nivell cultural de tots els qui hi participen com a simples assalariats.

En el decurs d'aquestes accions el conegut prohoms, mai prou ponderat i defugit, Emanuel Sot recitarà el poema de Joan Maragall "La vaca cega". Com a col.laboració fraternal del gremi de peixeters i perquè es faci palesa la bona harmonia entre la carn i el peix, s'oferirà l'actuació del grup infantil d'havaneres "L'Horitzó" que interpretarà la inspirada peça "La vaca lletera" en versió catalana de l'eximi agricultor-poeta Josep Marejat.

Donat l'elevat interès que han desvetllat aquests actes, hores d'ara ja es troben exhaurides les localitats que es venien, com és habitual en aquests casos, als establiments Llibreria La Medalla i Tècnic-Medalla.

RACONS HISTÒRICO-ARTÍSTICS L'ACRÒPOLIS BARANGÉ (I)

Tot passejant per la ciutat, el vianant pot descobrir les superbes restes d'un dels conjunts arquitectònics més importants d'Europa, equiparable a Sant Pere de Roma, el Partenó o a la Plaça Roja de Moscou. Si hi penetreu pel carrer de Marià Maspons (vulgarment conegut pel carrer de la xurreria) trobareu en primer lloc, a mà dreta, l'esplèndida Parada dels Taxis emmarcada per l'airós porxo voleiadís, testimoni perenne de l'atrafegat viure dels abnegats i freturosos servidors del volant. Més endavant els ulls, astorats, s'eleven, eleven, eleven ..... i paren de comptar en veure, Oh meravella dels déus! en veure, dèiem, la glòria de l'Hèl.lade, el triomf d'Escolapi! (Veure Homer, l'Odidde. Cap XXXIX, vers XXI, part III, estrofa I) és la MUTUA. El nom ja ho diu tot, un colossal edifici que és MU, que és TU i que és A, només comparable per la seva dignitat a un conte de les Mil i una nits (Veure Ali Babà i els quaranta lladres, descripció de la cova i de la seva utilitat). Presidit per la Via plana que et porta al més enllà i que, malgrat tot, sí que tornarà. Marbres de Carrara que s'enfilen i davallen. Lisiats, taradets i impeditos units a la base pel símbol monumental de les mans entrelaçades que ens recorden les restes d'una antiga tradició hel·lènico-catalana que es fa i es desfà (popularment coneguda com "fer butifarra") de la qual deriva el nostre lema "Foteu-vos". Tot respira serenor i harmonia, el cor s'exalta en comprovar el màgic equilibri d'aparcaments, uralites, tanques, herbei, vitralls, sotets, sotassos i flaires inconegudes que s'enllacen amb el proper article on continuarem, si Déu vol, aital disertació poètico-històrico-artística.

SONET

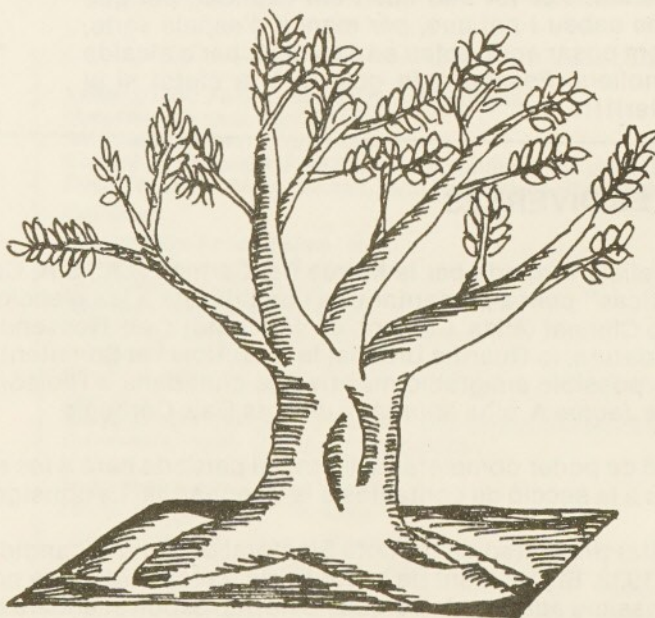
A n'Antoni Cumella (rajoler)

*A l'Olivera de la Plaçanova
li han esborrat de la soca el peu
puix de guix efimer l'il.lustre el feu
prometent terra més cuita i bona*

*El bon fill la inspiració no troba
i com en tants d'altres encàrrecs, sabeu:
la Sardana, l'Ajuntament i el Museu
queda en blanc, no supera la prova.*

*Conciudadà que fou d'aquesta terra
el record de l'olivera li escau,
on l'ocell de la llibertat s'aferra.*

*La branca és el símbol, ens dona pau
no és el cas de començar la guerra.
A un rajoler diem adéu-siau.*

SI L'AGUSTINA DE ARAGON NO ES DEIA FIGUEROLA ÉS PERQUÈ NO HI VAN PENSAR.